

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

De schismaticis. Sacra dioeceseos orientalis Synodus, ceterisque vna cum
ipsis ex diuersis prouinciis ac dioecesibus congregati, videlicet ex
Birthynia, Pisidia, & Cappadocia secu[n]da, Paphlagonia, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

De schismaticis.

Sacra diæceseos orientalis Synodus, ceterique una cum ipsis ex diuersis prouinciis ac diæcesibus congregati, videlicet ex Bithynia, Pisidia, & Cappadocia secunda, Paphlagonia, Europa, Mysia, Rho-dope, Thessalia, interlocuti sunt quæ sequuntur.

PROPTER ecclesiasticas controuersias nuper enatas Ephesum ab illis conuocati, quos Deus ad iuste regnandum selegit, & ad orbis terra gubernaculum instituit, quiue subditos sapienter ac pie regunt, impigre ad dictam ciuitatem nos contulimus. Cum autem non parum temporis propter turbas a Cyrillo & Memnone excitatas incassum fluxisset, secundisque ac tertii destinatis plentissimorum Christi que amantium imperatorum nostrorum literis præceptum esset, ut Deiecclesiae, quæ ubique sunt, pacis vinculo coniungerentur, atque in fidei expositione, quam beati patres apud Nicænam ciuitatem ediderant, acquiescerent, exortis videlicet scandalis e medio sublati, conati sumus episcopos cum Ægyptii Cyrilli pace cum sententia facientes, haereticisque nodi patribus tractatis, qui nunquam prodire ausi fuistis?

Hæc omnia, ἵνα τῆς θεοτόκου μονής διοικήσωσι, καὶ ὅπερ σωματίοις ἐκ θεοφόρου διοικήσων καὶ ἐπιχειρῶν σωματικένοι, Βιθυνίας, Γιοιδίας, καὶ Καππαδοκίας Διοτέρας, Παφλαγονίας, Εύρωπης, Μισίας, Ροδόπης, Θεαταλίας, διελέγονται ωστε γεγένεται.

ΤΩΝ συναγοράς αὐταφύέντων ἐκ πλοιαστικῶν ἔνεκεν Συμμάχων εἰς τὴν Εφεσὸν πόλιν συγκλινόντες ὡς τῷ τῷ δικαιώμασι βασιλεῖσιν τῷ διοτέρῳ δικαιαδάντων, καὶ τὸν οἰκουμενικὸν ἑγεμονεύειντων, τῷ Θεῷ τῷ διοτέρῳ τὸν χωνικόν * θεούσιον, ἀσκήσις τῷ εἰρημέ-^{τινον} τῷ καπελάθορμῷ πόλιν. Ξέρουν δὲ τελείωτες ἐκ ὅλης διατὰς γεγυμνημένας τὸν Κυρίλλου καὶ Μέμνονος τεραγχαῖς, καὶ δισκούσαι τελετραμμάτων Φοιτούσιων τῷ τῷ * πριν τελεῖν τὸν βασιλέων, θρεψυώντων τῷ χιλιομέτρῳ τῆς εἰρίων σύνθετη τῷ απανταχθεῖσι ταχεῖται τῷ διοτέρῳ συκλινόσι, καὶ δρεπανωμένη τῷ τῷ Νικαίᾳ τῷ τῷ μακεδονικὸν πατέρεον ἐκπεσίον πέτη, σμαλλορμύρων διαλαθεῖ τῷ αὐταφύέντων σκανδάλων. ἐπιφεύγειν δὲ τὸν τε τὸν Αἰγυπτίου Κυρίλλον Φροντίσαντας Πτοούποις, καὶ τοὺς τῷ αὐτῷ ἐκπεσίον αἱρέσιοις κεφαλαῖοις καθιεποράζαντας, πεποιημένοις εἶναι τὰ τῷ ὄρθοδοξῷ πέτη λυμανόμηνα σεφαῖς, δρεπανωμένῃ τῷ τῷ Νικαίᾳ γνωσθεῖσιν ἐκπέσοις, καὶ τῷ διασημείωτες δὲ αὐτὸν πεῖσαι

ANNO 431. ΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΝΩΝΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΑΥΤΟΙΣ ΑΓΓΕΛΙΑΝΟΙΣ ΛΥΓΙΑΝ, ΛΙΑΓΙΑΝ, ΛΙΑΓΙΑΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ. Ο ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΙΜΑΙ ΕΝΟΤΕΣ ΠΙΣΙ, ΚΑΙ ΜΗΔΕΝ ΑΥΤΗ ΣΕΝΟΥ ΑΓΓΕΛΙΑΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ ΣΥΓΧΩΡΙΟΥΝΤΕΣ, ΠΑΠΙΛΙΟΝ ΕΙΓΡΑΦΩΝ ΕΙΓΡΑΦΩΝ ΕΙΓΡΑΦΩΝ, ΚΑΙ ΤΑῦς ΤΑΞΙΔΙΑΦΑΓΙΑΝ ΤΙΛΙΟΙΝ ΟΙΚΕΙΑΝ ΔΗΜΟΛΟΓΙΔΑΝ ΒΕΛΕΑΙΔΟΥΝ. ΖΕΧΕΙ ΖΩΣ ΤΗΝ ΔΙΛΙΓΑΝ ΤΟΥΠΟΝ ΡΗΜΑΤΟΝ Η ΕΝΘΑΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΣΕΛΕΙΑΣ ΔΙΔΩΣ ΖΑΙ ΤΑΞΙΔΙΕΣ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΛΗΤΕΙΑΣ ΤΑΞΙΔΙΕΣ ΖΑΙ ΤΕΙΓΕΟΝ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΧΑΧΟΔΕΞΙΑΣ ΕΛΕΥΞΑΙ ΤΙΛΙΟΙΝ ΠΛΑΙΛΑ. ΕΙΣ ΔΕ Η ΣΠΙΔΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΕΩΣ ΟΥΤΩΣ.

mirum peruerfa opinio animos illorum præoccupasset) perfuadere non possemus; nos sanam patrum fidem lectantes, nihilque extraneum illi admisceri patientes, hanc in scriptis exponere, subscriptionibusque confirmare nostram confessionem compulsi sumus. Horum namque paucorum verborum expositio sufficit cum ad pietatis doctrinam exacte tradendam, tum ad veritatis viam ostendendam, tum ad redarguendos hæreticæ prauitatis errores. Habet autem ea fidei expositio hunc in modum.

Credimus in unum Deum, Patrem omnipotentem, visibilium omnium & inuisibilium factorem. Et in unum Dominum Iesum Christum, Filium Dei, natum ex Patre vniogenitum, hoc est, ex patris substantia: Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, consubstantiale patri, per quem omnia facta sunt, quæ in caelo, & quæ in terra. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit, & incarnatus est, & homo factus: passus est, & terria die resurrexit, & ascendit in caelos, sedetque in dextera patris, & venturus est iudicare viuos & mortuos. Et in Spiritum sanctum. Qui autem dicunt: Erat aliquando cum non erat, & antequam nasceretur, non erat, quodque ex nihilo factus est, aut ex alia substantia aut essentia, aut vertibilem, aut alterabilem esse filium Dei afferunt: eos anathematizat catholica & apostolica ecclesia.

Hæc est fides, quam' patres exposuerunt; in primis quidem Fidei Nicæna symbolū facit contra Apóstolū omnes hereticos.

Rrrr ij

Aῦτη δὲν η πίσι, ως ἔξεδυτο παπέρες, μεταφοράν καὶ Αρείου. Concil. Tom. 5.

contra Arium blasphemantem, & Filium Dei creaturam esse dicentem; tum vero contra omnem hæresim Sabellii, Photini, Pauli Samosateni, Manichæi, Valentini, Marcionis, & contra omnem hæresim quæ aduersus ecclesiam catholicam sese erexit: quos etiam episcopi illi, qui trecenti decem & octo numero in ciuitate Nicæa olim conuenierant, condemnarunt. In hac fidei expositione nos omnes conuiescere confitemur; & qui hic Ephesi conuenimus, & qui in prouinciis nostris degunt religiosissimi episcopi, assentum præbentes omnibus his quæ a nobis agentur. Sapientis enim consilio morem gerimus: *Ne transferas, inquit, terminos aeternos, quos posuerunt patres tui.* Ceterum capita, quæ hæretico sensu imbuta Cyrillus Alexandrinus nuper exposuit, quibusque nonnullos superuacaneos & stolidos anathematismos attenuit, & quæ episcoporum calculo ac subscriptione corroborare conatus est, illa sancta Synodus Ephesi congregata explodit, & ab orthodoxa fide aliena esse decernit.

Ioannes episcopus Antiochiae orientalis, sanctæ fidei præscriptæ consensi.

Subscriperunt autem similiter reliqui ipsorum episcopi; qui etiam per epistolam, qua subiungitur, Rufum episcopum ut ipsis auxiliatur, rogauerunt.

Epistola hæc ad Rufum habetur infra iuxta series rerum gestarum.

Imo sancta Synodus ea omnia ut orthodoxa co-muni omni suffragio ap-probanit.

βλασφημοῦτος, καὶ λέγοντος επὶ οὐρα ἐναὶ Θεόν τῷ θεοῖ· καὶ καὶ πά-
τηνος αἱρέσεως, Σαβελλίου τε, καὶ Φω-
τινος, καὶ Γαύλου τῷ Σαμοσατέως,
καὶ Μανιχαίου, καὶ Οὐαλεντίνου,
καὶ Μαρκιανοῦ· καὶ καὶ πάσος αἱρέ-
σεως, οἵτις ἐπανέστη τῇ καθολικῇ σκ-
ηνῇ· οὐδὲ καὶ κατέκεινδυ Καὶ τῇ
Νικαίᾳ πλεισμημένοι ὑπόκο-
ποι τελακοῖσι δικαιοῦται. πάντῃ τῇ
ἐκδίσῃ τῆς πίσεως ἀπαντες ἔμμενεν
δύμολογούμενοι, ιμεῖς τε Καὶ τὸν Εφέ-
σω σωτηρίαντες, καὶ Καὶ τὸν πᾶσι ιμε-
τέραις ἐπαρχίαις διοικέστατο ὑπό-
κοποι, σωθέμενοι ἔμμενεν πάν-
τοις ὑφ' ἡμῖν περιστομόροις. πεδ-
ιδιαὶ γὰρ τῷ θεῷ λέγονται μὴ μέ-
ταπέδεεν αἰώνια, ἀλλὰ ζεῦντο Καὶ πά-
τερες θεοί. Ταὶ δὲ ἔναποντος Καὶ Κυρί-
λου τῷ Αλεξανδρέας ἐπεδέντα αἰ-
ρεπιστεφάλαμα, οἷς ήτοι αἰαθεμα-
ποιοις φεύγοντος ήτοι ματάμοις σωζόμε-
νε, καὶ ἐπερχόμενοι πάντα κωφοῖς καὶ
ψήφῳ καὶ ωστραφῇ ὑπόκοπον,
ἐκβάλλεις ήτοι διλοτελοῖς τῆς ὄρθοδοξίου
πίσεως ητοι Εφέσω σωτηρίαντες
αγία σπώδος.

Ιωάννης ὑπόκοπος Αντιοχείας
τῆς ανατολῆς σωτηρίων τῆς ὁροθε-
ραμμένης αἰώνια πίστη.

Σωστέρχαντα δὲ ὅμοιος καὶ
Καὶ λοιποὶ αὐτῶν ὑπόκοποι, οἵτινες
διὰ τῆς ἔξης αὐτῶν ὑπόκολης ήτοι Ροδ-
φον ὑπόκοπον σωτηρίαν αὐτοῖς
ηὔσιον.